

En myra lärde mig

'allamatni namla

Bismillah al-Rahman al-Rahim

(I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn)

Visheten är den troendes förlorade skatt; varhelst han finner den är han mest berättigad till den. Sanningen söks på varje plats och från varje skapelse, hur svag den än är. Det är därför ingen förvåning att vi lär oss sanningen genom det som Gud låter komma på tungan eller i handlingar hos vilken skapelse som helst. Koranen är rik på tal om djur och insekter, och i dessa verser finner vi lärdomar och förmaningar som vi kan hämta från dessa svaga skapelser. Det räcker att Gud, den Upphöjde, har nämnt dem i sin fullkomliga bok, fri från överflöd och meningslöst tal.

Bland dessa verser som talar om insekter och som ger oss lärdom och förmaning, finns berättelsen om myran med vår herre Sulayman (Salomo), ﷺ. Det är värdigt att vi stannar upp vid denna berättelse, och ingen av oss bör tveka att säga efteråt: *En myra lärde mig*.

Inför berättelsen:

Gud, välsignad och upphöjd, säger i sin ädla bok:
(Och för Salomo samlades hans härar av osynliga väsen, människor och fåglar, och de hölls i ordning).

Gud samlade alltså för sin profet Salomo en väldig armé bestående av osynliga väsen, människor och fåglar. Det råder ingen tvekan om att det var en stor armé. Föreställ dig en sådan väldig armé som marscherar och breder ut sig över jorden – utan tvivel skulle den frambringa ett dåm som hindrar Salomo från att höra de mest finstilla ljuden.

Men Salomo uppfattade med sina öron ett ljud – inte från en människa eller ett osynligt väsen, utan från en myra. En myra? Ja, en myra! Har inte Gud, den Upphöjde, lärt honom djurens språk? Gud säger på Salomos tunga: *(Och Salomo ärvde David och sade: O människor, vi har lärt oss fåglarnas språk).*

Vad sade myran när Salomo hörde henne?
(O ni myror, gå in i era bon, så att inte Salomo och hans härar krossar er utan att märka det).

Få ord yttrade myran, men de bär för oss stora lärdomar. Det är värt att en människa, efter att ha utvunnit de gömda pärlorna i hennes tal, säger: *En myra lärde mig.* Så vad lärde myran mig?

Den första lärdomen: En individ kan väcka en nation

Myran lärde mig att människan inte ska ringakta sin individuella insats. Denna lärande myra stod inför en väldig kris som hotade hela hennes samhälle – en fara som kunde utrota dem. Hon brydde sig inte om att hon bara var en enda individ, och hon ursäktade inte sig själv med att hon som en enda inte kunde göra något. Hon ropade till sitt folk:
(O ni myror, gå in i era bon, så att inte Salomo och hans härar krossar er utan att märka det).

Hur mycket behöver vi inte fördjupa denna logik inom oss! Ett stort problem har tagit över vår ungdom – problemet med att förringa individuella insatser. Men den som noggrant läser Koranens verser, haditherna, profetens biografi och de lärdas levnadsteckningar finner sanningen: att en enda individ kan göra mycket, mycket.

Var inte Guds sändebud ﷺ en individ när han började sin välsignade kallelse som spreds över världen?

Var inte före honom Abraham, profeternas fader, en individ när han kallade sitt folk till att dyrka Gud allena?

Var inte Mus‘ab ibn Omayr en individ när han ensam lade grunden för islams stat i Medina, så att Guds sändebud ﷺ kom dit och fann att sanningen redan hade spridits i dess nejder?

Var inte uppfinnarna individer? Var inte Ibn al-Nafis en individ när han upptäckte blodomloppet? Var inte Thomas Edison en individ när han uppfann för hela världen stora uppfinningar, bland dem den elektriska lampan?

Var inte "Houston", den amerikanske advokaten, en individ när han ensam gick till den mexikanska delstaten som Amerika ville annektera, och efter år kom tillbaka med stadens nyckel?

Den individuella insatsen är oumbärlig för nationen. Vi behöver den mer än någonsin i denna nuvarande fas efter den välsignade revolutionen, då nationen ska byggas upp på nytt. Nationen behöver varje individs insats. Låt därför ingen ringakta sin individuella insats. Så lärde mig myran.

Den andra lärdomen: Att sätta det allmänna bästa före det personliga

Denna myra utsatte sig själv för fara, eftersom människors fötter och steg för myror motsvarar tiotals meter, vilket oundvikligen utsätter den för fara – risken att krossas av människors eller djurs fötter. Det hade varit naturligt i denna situation att myran flydde utan att se sig tillbaka, men istället stod hon kvar och ropade till myrornas samhälle för att försöka rädda dem, och satte därmed sitt folks bästa före sitt eget personliga intresse.

Den islamiska gemenskapen är törstig efter denna anda – andan av uppoffring för det allmänna bästa även om det sker på bekostnad av det personliga. Många har höjt parollen: *Jag och efter mig floden*, och själviskhet och egennytta har spridit sig på bekostnad av gemenskapens och nationens bästa. Denna anda fanns hos imam Ahmad ibn Hanbal, genom vilken Gud bevarade islam under prövningens dagar.

Kring kalifen fanns en mur av mu'taziliter som förnekade att Gud talar och sade att Koranen är skapad. Men Koranen, enligt ahl al-sunnah wa-l-jama'a, är Guds tal och inte skapad. Kalifen påverkades av dem och prövade folket om Koranens skapelse. Den som sade att den var skapad släpptes fri, och den som sade att den är Guds tal och inte skapad torterades och fängslades tills han erkände det kalifen ville.

Lärda accepterade undantaget och sade under taqiyya att Koranen är skapad – utom imam Ahmad, som vägrade rädda sig själv och samtidigt låta den fördärvade trosuppfattningen spridas bland folket. När några lärda rådde honom att använda taqiyya, befallde han dem att se utanför huset – där tusentals människor höll pennor och bläckhorn för att skriva

ned vad imam Ahmad skulle säga om Koranen. Då sade han: *Om den lärde talar med taqiyya och den okunnige förblir okunnig, när ska sanningen då bli känd?*

Imam Ahmad stod fast som bergen, tills en av hans bödlar sade: *Jag slog imamen med hundra piskrapp – om de hade träffat en elefant skulle den ha fallit.* Han stod fast och satte gemenskapens bästa före sitt eget personliga, tills befrielsen kom från hans Herre och Gud höjde hans namn bland världens folk.

Hur mycket behöver vi inte denna anda! Vi behöver rycka upp korruptionens rötter och plantera rättfärdighetens frön i vår älskade jord. Vi vill ha hjärtan som slår av kärlek till hemlandet, som bevarar det, som ser till gemenskapens bästa och vänjer själen vid att ivrigt sträva efter dessa allmänna intressen. Så lärde mig myran.

Den tredje lärdomen:

Att vara upptagen med ansträngningen, inte med att förvänta sig resultaten

Myran gav oss ett unikt exempel på omsorg och upptagenhet med själva ansträngningen utan att fokusera på de möjliga resultaten. Detta är sannerligen profeternas kännetecken i kallelsen till Gud, den Upphöjde. De använder sina krafter i att göra ansträngningen, och det är kring den som belöning och straff kretsar – inte kring resultatet. Bristen kommer från ansträngningens sida, inte från resultatens. Annars skulle vi anklaga Guds profeter för brist, då vissa av dem endast fick några få människor att tro, och vissa fick inte en enda människa att tro.

Guds sändebud ﷺ sade: *För mig visades folken, och en profet passerade med en man, och en profet med två män, och en profet med en liten grupp, och en profet utan någon alls.* Gud förbjöd att Hans profeter skulle ha brustit i kallelsen till Honom.

Denna myra frågade sig inte: Kommer min svaga röst att räcka eller göra nytta? Kommer den att nå de många myrorna och varna dem? Kommer jag att lyckas varna dem innan det är för sent?

Hennes bekymmer riktades inte mot de möjliga resultaten, även om de oundvikligen påtvingar sig själva, utan mot att göra ansträngningen och uttömma sin förmåga i att söka det allmänna bästa. Detta är större och viktigare än att slösa tid på att förvänta sig resultat.

I detta lyser en stor hadith från Människornas Sändebud ﷺ: *Om timmen kommer och någon av er har en planta i sin hand, och han kan plantera den innan timmen kommer, så ska han plantera den – och han får därmed en belöning.*

Denna hadith flödar över oss med nyttans regn, bland dem vikten av att se till ansträngningen utan att vänta på resultaten, och att inte överdrivet förlita sig på att förvänta sig resultat på bekostnad av ansträngning och arbete. Så lärde mig myran.

Den fjärde lärdomen: Att ge praktiska lösningar

Det som märks i myrans beteende är att hon inte bara varnade, utan också gav den praktiska lösningen som befriar gemenskapen från mödan att tänka ut en utväg ur svårigheten: (*Gå in i era bon*). Hon nöjde sig inte med att ropa varningar och stanna vid denna insats, utan gav dem en praktisk lösning – att gå in i bon. Detta eftersom myran såg att det var den bästa lösningen, då flykt åt något håll på jordens yta skulle beröva myrorna möjligheten att räddas inför dessa kommande militära härskaror. Hon gav alltså en snabb och enkel lösning som passade myrornas natur och förmåga.

Att ge praktiska lösningar till gemenskapen är den stora saken som många predikanter saknar. Det är lätt att förmana människor och uppmana dem till tro, lydnad och att följa Guds lag, men det räcker inte. Det måste finnas praktiska lösningar tillsammans med de trosmässiga.

Det har varit den illvilliga medievärldens roll att sprida idén att predikanter från ahl al-sunnah inte kan ge praktiska lösningar till gemenskapen, medan sekularisterna har dem. I en av de gamla berömda filmerna flydde en tjuv från de svåra omständigheter han hade gått igenom och som hade gjort honom till brottsling. Han gick till en sheikh som tillbad i sin hörna och bad honom ge en lösning för att komma ur det han befann sig i. Då sade sheikhen inte mer än: *Tvätta dig och be*. Medierna ville därmed sprida hopplöshet i människors hjärtan, att de rättfärdiga inte har några lösningar på kriserna annat än att be och läsa Koranen.

Men detta var inte profetens ﷺ väg, och inte heller hans ädla följeslagares. Om Omar, må Gud vara nöjd med honom, berättas att han såg kameler med skabb och frågade dem: Vad gör ni för att behandla dessa kameler? De sade: Vi har en gammal rättfärdig kvinna som vi går

till, och hon ber för dem. Då sade han, må Gud vara nöjd med honom:
Lägg till något tjära till den gamla kvinnans bön.

Predikanter till Gud måste alltså smälta samman med sina samhällen och inte begränsa sig till teoretiskt tal, utan komplettera det med praktiska lösningar. Om predikanten talar om arbete och dess värde i islam, och om att avvisa arbetslöshet, måste han föreslå för de arbetslösa praktiska lösningar som till exempel små enkla projekt inom människors räckhåll. Detta är islams rätta metod i att hantera människors problem i det islamiska samhället. Så lärde mig myran.

Den femte lärdomen: Att ha goda tankar

Se noga på myrans ord: *(Så att inte Salomo och hans härar krossar er utan att märka det).* Hon gav goda tankar om Salomo och hans armé, eftersom myror är så små att ingen som går på jorden knappt lägger märke till dem eller fäster uppmärksamhet vid dem. Att hon i denna stora farliga situation hade goda tankar och lade till denna mening till varningsorden – det råder ingen tvekan om att detta är en logik av stor vikt som Koranen ville klargöra för människorna.

Det är värdigt för oss som är ålagda att följa Guds befallning: *(O ni som tror, undvik mycket av misstanke, för en del misstanke är synd).* Vi behöver befria oss från fångenskapen av att döma över avsikter och anklaga dem. Vi behöver tillämpa domar på det yttre, som de lärda enhälligt har fastslagit. Vi behöver motverka de dåliga tankarna i själen som ökar dess uppflammande mot muslimer. Vi behöver söka ursäkter och tolka felsteg på ett gott sätt om de kan tolkas så. Vi behöver avstå från att gräva i människors hjärtan och avslöja deras hemligheter genom misstankar och gissningar.

Islam har ofta varnat för onda tankar. Profeten ﷺ sade: *Akta er för misstankar, för misstanken är det mest lögnaktiga talet.* Och al-Faruq Omar ibn al-Khattab, må Gud vara nöjd med honom, sade: *Misstänk inte ett ord som kommer från din troende broder för ont, medan du finner för det en god tolkning.*

Ibn Sirin, må Gud förbarma sig över honom, sade: *Om något når dig om din broder, sök en ursäkt för honom. Om du inte finner någon, säg: Kanske har han en ursäkt som jag inte känner till.*

Se på imam al-Shafi'i, må Gud förbarma sig över honom, när han blev sjuk

och några av hans bröder kom för att besöka honom. En av dem sade till al-Shafi'i: *Må Gud stärka din svaghet.* Al-Shafi'i sade: *Om Han stärker min svaghet, dödar det mig.* Mannen sade: *Vid Gud, jag menade bara gott.* Då sade imamen: *Jag vet att även om du hade förolämpat mig, hade du bara menat gott.*

Denna anda måste råda bland oss så att vi blir som en enda man. Att ha goda tankar om andra är ett stort och rätt steg på vägen till att lösa konflikter mellan muslimer. Så lärde mig myran.

[Djur och insekter i Koranen](#)

[«Myran i Koranen](#)

[BERÄTTELSEN OM YAHIA \(JOHANNES\)»](#)

- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)
- [De enorma fördelarna med tawakkul på Allah](#)
- [Tawhids centrala betydelse och farorna med innovation och shirk](#)
- [Mer vilsna än boskap](#)
- [Bönetider för Sverige](#)
- [Bönetider för 135 städer i sverige](#)
- [Bönen gudomlig befallning](#)